

Arrest

nr. 87 149 van 7 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger en X als wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarig kind X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 6 september 2012 hebben ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 28 augustus 2012, houdende de weigering van de “visumaanvraag gezinshereniging” de verzoekende partij ter kennis gebracht op 6 september 2012.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 september 2012 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 september 2012 om 14u00.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat KIWAKANA, die loco advocaat J. BAELDE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 1 juli 2012 diende verzoekende partij een aanvraag in tot het bekomen van een visum gezinshereniging. Deze visumaanvraag werd bij beslissing van 12 januari 2012 geweigerd.

1.2. Deze visumaanvraag werd geweigerd bij beslissing van 28 augustus 2012. Het betreft de thans bestreden beslissing die gemotiveerd is als volgt:

“(…)

Overwegende dat op 01/07/2012 een visumaanvraag gezinshereniging ingediend werd op naam van S.A. (...); geboren op (...) van irakse nationaliteit, en haar dochter M.M. (...), geboren op (...) van irakse nationaliteit om zijn echtgenote M.M., geboren op (...) te vervoegen;

Overwegende dat art. 10bis §2 van hogervermelde wet bepaalt dat de vreemdeling moet aantonen dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt, die ten minste gelijk moeten zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen: aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

Overwegende dat de heer M.M. (...) een equivalent leefloon uit de OCMW ontvangt sinds 09/09/2011 to op heden.

Overwegende bijgevolg dat de voorwaarden inzake de gezinshereniging niet vervuld zijn;

Bijgevolg wordt het visum geweigerd.”

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. Krachtens de artikelen 39/82, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en 43, § 1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid alleen worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden, de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en er feiten worden aangevoerd die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

2.2. De schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid heeft een uitzonderlijk en ongewoon karakter. De toepassing van de procedure verstoort immers het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en herleidt de rechten van de verwerende partij tot een strikt minimum. Om deze redenen moet de verantwoording door de verzoekende partij van de uiterst dringende noodzakelijkheid evident en dus op het eerste zicht onbetwistbaar zijn. De procedure kan daarom slechts worden aangewend in de enkele gevallen dat het spoedeisend karakter van de zaak, ofwel voor iedereen duidelijk is, ofwel door de verzoekende partij duidelijk wordt aangetoond aan de hand van precieze en concrete gegevens. De bewijslast is tweeledig: de verzoekende partij moet aantonen dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone procedure te laat zal komen en dat zij bij het instellen van de vordering met de vereiste spoed, diligentie en alertheid is opgetreden.

2.3. Voor wat betreft de uiterst dringende noodzakelijkheid betoogt verzoekende partij dat zij slechts op 6 september op de hoogte werd gebracht van de inhoud van de beslissing; zij diende dezelfde werkdag nog een verzoekschrift in en heeft aldus diligent gehandeld. Zij verwijst naar een analoog dossier waarbij op 29 december 2011 een annulatieberoep werd ingediend doch tot op heden werd dit dossier nog steeds niet gefixeerd voor de Raad zodat duidelijk is dat ook in huidig analoog dossier enkel een verzoek bij uiterst dringende noodzakelijkheid onmiddellijk solaaas kan brengen tegen de onrechtmatige weigering van verzoekende partij waardoor het gezin uit elkaar wordt gehouden en echtgenote en dochter in een gevaarsituatie in Kirkuk achterblijven. Huidig verzoek betreft in het licht van artikel 13 EVRM de enige mogelijkheid om daadwerkelijke rechtshulp te verkrijgen van de Belgische rechter.

2.4. Verzoekende partij heeft weliswaar alert en diligent gereageerd met betrekking tot de huidige bestreden beslissing maar zij toont niet aan met concrete gegevens waarom de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone procedure te laat zou komen. Verzoekende partij maakt niet aannemelijk op welke wijze de situatie in Irak plots dermate gewijzigd is dat een gewone schorsingsprocedure te laat zou komen. De vereiste uiteenzetting in het verzoekschrift moet het bewijs bevatten dat de gewone schorsingsprocedure onmiskenbaar te laat zou komen om nog enig nuttig effect te sorteren omdat het nadeel zich reeds zou voltrokken hebben of minstens moeilijk herstelbaar zou zijn.

Verzoekende partij heeft overigens de mogelijkheid om tijdens de gewone schorsingsprocedure op grond van artikel 44 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: PR RvV) en artikel 39/84 van de vreemdelingenwet een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen in te stellen bij uiterst dringende noodzakelijkheid waarbij de reeds ingediende vordering tot schorsing geactiveerd wordt en beide vorderingen samen zullen behandeld worden. Ten overvloede kan nog worden gewezen op het feit dat de verwerping van een vordering tot schorsing om de loutere reden dat de aangevoerde uiterst dringende noodzakelijkheid niet is aangetoond, verzoekende partij niet belet een vordering tot schorsing van dezelfde beslissing in te dienen volgens de gewone procedure en later, in voorkomend geval, gebruik te maken van het mechanisme bepaald in artikel 44 van het PR RvV. De uiterst dringende noodzakelijkheid is in casu niet aangetoond.

2.5. De vaststelling dat niet is voldaan aan één van de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in de artikelen 39/82, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 43, § 1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven september tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. E. VANDERSCHOMMEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. VANDERSCHOMMEN

A. VAN ISACKER